

25 Αυγούστου 2021

Άγιος Κοσμάς Αιτωλός: Εδώ, χριστιανοί μου, έχετε την αγάπην ανάμεσόν σας;

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Κοσμάς Αιτωλός (1714-1779).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=318635>

Ημείς όχι μόνον δεν έχομεν την αγάπην, αλλά έχομεν το μίσος και την έχθραν εις την καρδίαν μας και μισούμεν τους αδελφούς μας· έρχεται ο πονηρός διάβολος και μας πικραίνει και βάνει τον θάνατον εις την ψυχήν μας και περνούμεν και εδώ κακά, και πηγαίνομεν εις την κόλασιν και καιόμεθα πάντοτε.

Φυσικόν μας είνε ν' αγαπώμεν τους αδελφούς μας· διότι είμεθα μιας φύσεως, έχομεν ένα βάπτισμα, μίαν πίστιν, τα Άχραντα Μυστήρια μεταλαμβάνομεν, ένα παράδεισον ελπίζομεν ν' απολαύσωμεν.

Καλότυχος εκείνος ο άνθρωπος οπού αξιώθηκε και έλαβεν εις την καρδίαν του αυτάς τας δύο αγάπας, εις τον Θεόν, και εις τους αδελφούς του. Διότι όποιος έχει τον Θεόν εις την καρδίαν του, έχει πάντα τα αγαθά, και αμαρτίαν δεν υποφέρει να κάμη· και όστις δεν έχει τον Θεόν εις την καρδίαν, έχει τον διάβολον, και κάμνει πάντα τα κακά και όλας τας αμαρτίας.

Χιλιάς χιλιάδας καλά να κάμνωμεν, αδελφοί μου, νηστείας, προσευχάς, ελεημοσύνας, και το αίμα μας να χύσωμεν δια τον Χριστόν μας, και δεν έχωμεν αυτάς τας δύο αγάπας, αλλά έχωμεν το μίσος και την έχθραν εις τους αδελφούς μας, όλα εκείνα τα καλά οπού εκάμαμεν είνε του διαβόλου και εις την κόλασιν πηγαίνομεν.

Μα καλά, λέγετε, εκεί με εκείνην την ολίγην έχθραν οπού έχωμεν έχομεν εις τους αδελφούς μας, έχοντας τόσα καλά καμωμένα, εις την κόλασιν πηγαίνομεν;

Ναι, αδελφοί μου, διότι εκείνη η έχθρα είνε φαρμάκι του διαβόλου· και καθώς βάνομεν μέσα εις εκατόν οκάδας αλεύρι ολίγον προζύμι, και έχει τόσην δύναμιν και ανακουφίζει όσον ζυμάρι και αν είνε, έτσι είνε και η έχθρα· όλα εκείνα τα καλά οπού εκάμαμεν, τα γυρίζει και τα κάμνει φαρμάκι του διαβόλου.

Εδώ, χριστιανοί μου, πώς πηγαίνετε;

Έχετε την αγάπην ανάμεσόν σας;

Ανίσως και θέλετε να σωθήτε, κανένα άλλο πράγμα να μη ζητήσετε εδώ εις τον κόσμον από την αγάπην.

Είνε εδώ κανέννας από την ευγενίαν σας οπού να έχη αυτήν την αγάπην εις τους αδελφούς του;

Ας σηκωθή επάνω να μου το ειπή, να τον ευχηθώ και εγώ, να βάνω και τους χριστιανούς να τον συγχωρήσωσι, να λάβη μίαν συγχώρησιν, οπού να έδινεν χιλιάδες φλωρία δεν την εύρισκεν.

- Εγώ, άγιε του Θεού, αγαπώ τον Θεόν και τους αδελφούς μου.
- Καλά, παιδί μου, έχε την ευχήν. Πώς σε λένουν το όνομά σου;
- Κώστα.
- Τι τέχνη κάμνεις;
- Πρόβατα φυλάγω.
- Το τυρί όταν το πωλής το ζυγιάζεις;
- Το ζυγιάζω.

- Εσύ, παιδί μου, έμαθες να ζυγιάζης το τυρί, και εγώ να ζυγιάζω την αγάπη. Το ζύγι εντρέπεται τον αυθέντην του;

- Όχι.

- Τώρα να ζυγιάσω και εγώ την αγάπη σου, και αν είνε σωστή και δεν είνε ξύγκικη, τότε να σε ευχηθώ και εγώ, να βάλω και όλους τους χριστιανούς να σε συγχωρήσωσι. Πώς να σε καταλάβω, παιδί μου, πως αγαπάς τους αδελφούς σου; Εγώ τώρα εδώ οπού περιπατώ και διδάσκω εις τον κόσμον, λέγω πως τον κυρ - Κώστα τον αγαπώ ωσά τα μάτια μου· μα εσύ δεν το πιστεύεις· θέλεις να με δοκιμάσης πρώτον, και τότε να με πιστεύσης.

Εγώ έχω ψωμί να φάγω, εσύ δεν έχεις· ανίσως και σου δώσω κομμάτι και σε, οπού δεν έχεις, τότε φανερώνω πως σε αγαπώ. Αμή εγώ να φάγω όλο το ψωμί και εσύ να πεινάς, τι φανερώνω; Πως η αγάπη οπού έχω εις σε είνε ψεύτικη.

Έχω δύο ποτήρια κρασί να πίνω, εσύ δεν έχεις· ανίσως και δώσω και σε απ' αυτό και πίνης, τότε φανερώνω πως σε αγαπώ. Αμή ανίσως και δεν σου δώσω, είνε κάλπικη η αγάπη. Είσαι λυπημένος· απέθανεν η μήτηρ σου, ο πατήρ σου· ανίσως και έλθω να σε παρηγορήσω, τότε είνε αληθινή η αγάπη μου. Αμή ανίσως συ κλαίης και θρηνής και εγώ τρώγω, πίνω και χορεύω, ψεύτικη είνε η αγάπη μου. Το αγαπάς εκείνο το φτωχό παιδί;

- Το αγαπώ.

- Αν το ηγάπας, του έπαιρνες ένα υποκάμισο οπού είνε γυμνό, να παρακαλή και εκείνο διά την ψυχήν σου. Δεν είνε έτσι, χριστιανοί μου; Με ψεύτικη αγάπη δεν πηγαίνομεν εις τον παράδεισον. Τώρα σαν θέλης να κάμης την αγάπην μάλαμα, πάρε και ένδυσε τα φτωχά παιδιά, και τότε να βάλω να σε συγχωρήσωσι. Το κάμνεις τούτο;

- Το κάμνω.

Χριστιανοί μου, ο Κώστας εκατάλαβε, πως η αγάπη που είχεν έως τώρα ήτο ψεύτικη, και θέλει να την κάμη μάλαμα, να ενδύση τα πτωχά παιδιά. Επειδή και τον επαιδεύσαμεν, σας παρακαλώ να ειπήτε δια τον κυρ Κώστα τρεις φορές: Ο Θεός συγχωρήσει και ελεήσει αυτόν.

Απόσπασμα από την Α' διδαχή του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

<https://bit.ly/3msuPPO>